

oskrbnino na Vinarski in sadjarski šoli v Mariboru, dvema učencema iz okraja na Kmetijski šoli pri Sv. Juriju ob južni žel., eni gojenki na Gospodinski kmetijski šoli pri Sv. Juriju ob juž. žel. Nadalje je kmetijski odbor dal večje prispevke za trimesečne gospodinske tečaje, ki so se vršili po raznih župnijah našega okraja. Kmetijski odbor je prispeval polovično vsoto za nakup 6 velikih trijerjev (žitni čistilni mlin), nakupil je večje število prevoznih ter nahrbtnih sadnih škroplilnic, travniških bran, sejalnih strojev, gnojničnih črpalk. Nakupil je večje količine »Arborina« za pomladno škropljenje sadnega drevja in več materiala za prcvit kmetijstva.

Nakazala se je tudi večja podpora za vinsko razstavo v Ptuj, nadalje podpora krajem, ki so bili prizadeti po lanskem suši, za potujočo kmetijsko razstavo, za novo osnovano zadružno mlekarstvo v Mariboru, Sadjarski zadrugi v Mariboru, za nakup sortirnih strojev itd. Nadalje je dal Kmetijski odbor za licenciranje bikov, kot priznanje vzornim bikorejcem tukajšnjega okraja je razdelil 18.000 Din, za dogon in razne nagrade.

Po nalogu banske uprave prevzame sreski kmetijski odbor v svojo oskrbo Heinzevo posestvo pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu, katero je bilo sedaj v upravi okrajnega cestnega odbora. Tekom časa bo skušal kmetijski odbor iz tega planinskega posestva napraviti vzoren planinski pašnik za mlado živino.

Pri seji se je nadalje poročalo, da so bili nekateri člani sreskega Kmetijskega odbora razrešeni v župnijskih odborih in sreskem kmetijskem odboru, ter da se morajo vršiti za ta izpraznjenega mesta dopolnilne volitve, ki se bodo izvršile v najkrajšem času.

Pri sreskem kmetijskem odboru sodelujejo priznani kmetijski strokovnjaki, kakor so: sreski načelnik dr. Marko Ipavc, kmetijski referenti inž. Ferlic, M. Supanc in Kuret. Za tekoče leto je

Za pomladno zdravljenje

čiščenje krvi in protis a bi prebav uporabljajte naš nacionalni produkt

„Planinka“-čaj Bahovec

Pravi samo v zaprtih in plombiranih zavočkih z napisom izdelovalca

LEKARNA Mr. BAHOVEC, LJUBLJANA

Odobreno po Min. zdr., pol. i nar. zdr., san. od. pod br. 2007.

izdelan obširen program odbora za delovanje v korist kmetijstva. Opozarjamo živinorejce, da prispeva sreski kmetijski odbor za pomladansko zaščitno cepljenje svinj proti rdečici Din 10.000, tako da se bodo lahko prašičejci posluževali cepjenja svinj na račun sreskega kmetijskega odbora.

*

»KOLENDAR KMETSKE ZVEZE« NI ZAPLENJEN!

»Koledar Kmetijske zveze« je sicer izšel v založbi Kmetijske zveze, ki pa ga je odstopila v last in prodajo Tiskarni sv. Cirila, ki ga je tiskala. Zato ta koledar ni zaplenjen, kakor je tu in tam orožništvo mislilo in mislilo tudi nekateri posestniki. Nasprotno je res, da je »Koledar Kmetijske zveze« razširjen v tisočih izvedih po vsej Sloveniji. Malenkost izvodov ga je še na razpolago. Kdor bi ga sedaj ne mogel plačati, naj ga naroči s pripombo, kdaj ga bo lahko plačal. Cena mu je 10 Din s poštnino vred in se naroča pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Kako si pripravimo kompost?

Kompost je izvrsten gnoj. Prav povsod se ga lahko koristno uporabi. V nobenem zelenjadnem vrtu bi ne smel manjkati kup komposta posebno še zato, ker nas njega priprava ne stane veliko truda, ne denarja.

V vrtu samem ali kje v bližini si poiščemo primeren prostor. Na pol senčnat je najboljši. Da nas pa ta »kupa« v lepo urejenem vrtu ne bode preveč v oči, nasadimo krog njega kakšno lepotično grmičje ali jagodno sadje, lahko tudi fižol.

Sedaj pa na delo! Vse odpadke iz hiše in vrta nosimo na kup: saje, lesni pepel, smeti, travo, mah, listje, žagovino, cestno blato, kuhinjske odpadke, perutninski gnoj i. dr. Seveda ne smejo biti vmes črepinje, kamni in celi kosi lesa in, na kar je še prav posebno paziti: nobenega črvicega sadja ali zelenjave, ker bi razni mrčes imel v kompostu le predobro priliko za razvoj. Ko je tak

27.000 vrst bankovcev.

Angleški nabiralec starin, Colling, ima zbirko bankovcev, kakoršne ni nikjer več na svetu. Med bankovci je tudi precej takih, ki nimajo več para. Vseh bankovcev je nekaj nad 27.000 v zbirki. Najstarejši bankovec je iz Kitajske, ki je bil v veljavi približno pred 600 leti. Prvi angleški bankovec so iz leta 1713 in se glase na 100 funtov. V zbirki so tudi stari ameriški bankovci za 5 funtov, na njih pa je naslikan angleški kralj. Na nekem bankovcu iz dobe revolucije v Franciji pa je tiskano prve: »Zakon kaznuje ponarejevalce s smrtjo.«

Januš Golec:

Trojno gorje.

Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih in hrvatskih pradedov.

Jokali so tržani od veselja in jo izpraševali o dogodkih po bitki pri Št. Petru in o usodi onih Pilštajnčanov, ki so morali iz Celja v verigah v Gradec in gotovo še tudi dalje v cesarski Dunaj.

Kdo bi naj zadostil s par stavki toliki radovednosti? Ema je namignila nestrpnemu na dom v očetovo krčmo, kjer jej bodo pomagali z razlago strašnih dogodkov njeni najboljši spremljevalci Teharčani.

Na pragu očetove hiše jo je sprejel grajski oskrbnik in jej pokinil v štibele, ker mora zvedeti poprej ona, kaj se je odigralo v njeni odsotnosti pod domačim krovom. S toliko križev sneti Ema je bilo zaupano takoj po povratu, da so pokopali njenega očeta pred tremi tedni. Objela ter vzela ga je majka smrt iz žalosti po njej, o kateri ni bilo niti zrljanjšega sporočila, da je še

13

sploh živa. Vesti o njej so zatonile za celjskim mesnim obzidjem, ki navadno ne prizanaša kmečkim glavam. Imetje v gotovini je zapustil blagopokojni cerkvi, nepremičnine bi naj opravljala graščina in uporabljala dohodke za podporo trškim revežem. Prestop praga očetove hiše za Emo ni bil vhod v svetišče zaželjenega svidenja z edinim še dragim bitjem na svetu, ampak vstop pod križ smrti očeta, ki jo je tako ljubil, da je umrl iz neutolažljivega hrepenenja po njej. Oskrbnik je ni skušal gostobesedno tolažiti, že prvi pogled na vrnilo mu je razodel, da ima pred seboj žensko, ki je prestala v mučeniškem junastvu nekaj več nego je izguba očeta!

Teharčani so se pomudili nekaj dni na Pilštajnu in zaupali tržanom še mnogo več o prebriski Emini usodi, nego bi to bila ona v dekliški skromnosti.

Raj starostne sreče je otvoril Emin nenadni pojav enookemu Belakovemu Andreju, ki je bil že do dobra prepričan, da mu je usojena le še beraška palica in na večer mrzli listnjak kot prenočišče. Po zlomu kmečkega puhta so kazali

kup dovolj velik, recimo 2 do 3 m dolg, 2 m širok in 1 m visok, lahko je pa seve tudi večji ali manjši, kar je pač odvisno od razpoložljivih snovi, začnemo nasipavati drugega.

Kup komposta je treba vsaj dvakrat na leto temeljito predelati, to se pravi: prelopiti skozi in skozi in premetati. Med prelopitjem dodamo med plasti nekaj apnenega praha, končno pa še celi kup komposta potresemo s tem prahom.

Prelopitje in primes apna pospešujeta razkroj posameznih snovi tako, da postane kompost poprej uporabljen. Eno prelopitje v letu moramo brez-pogojno izvršiti v času hudega mraza, da premrzne kompost skozi in skozi. Po drugi predelavi namečemo kup tako, da nastane na vrhu vzdolž po sredini graben, kamor vlijemo od časa do časa gnojico. Po prilično petkratnem prelopitju, to je po dveh letih, je kompost uporabljen.

Kup komposta moramo vedno opleti, da plevel ne izmožgava hranilnih snovi, in ga držati vlažnega. Mnogokateri nasadijo v to svrhu na kompostu buče ter dosežejo s tem oboje potrebno: zemlja ostane pod velikimi listi vlažna in plevel ne more uspevati.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v petek dne 18. marca so pripeljali špeharji 118 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 10—12 Din, slanina po 10—11. Kmetje so pripeljali 2 voza krompirja po 1.50—1.75, 19 vreč čebule po 5.50—6 (česen 14—15), zelje 3—5. Ječmen 1.50, oves 1.25—1.50, koruza 1.50, prosa 1.50, ajda 1—1.25, ajdovo pšeno 3.50—4, fižol 1.75—2.50. Kokoš 25—35, piščanci 25—65, raca 20—30, puran 50—90. Seno 75—95, detelja 100—110. Orehi celi 4.50—5, luščeni 18—18.50. Jiren 12—16, karfiola 6—10, ohrovt 3—5, rajčič 12—14, jabolka 4—7. Mleko 2—3, smetana 10—12, sur. maslo 24—32, jajca 0.60—0.75, med 14—20, suhe slive 8—12.

DEKLETOM!

Štajerska dekleta so bila vedno znana kot ukaželjna in zato tudi kot dobre gospodinje. Vzrok: dobre gospodinjske knjige in šole. Je pa še vedno mnogo deklet, ki nimajo nobene gospodinjske knjige in niti »Gospodinjskega koledarja«. Dekleta, ne zanašajte se samo na doto, vaša dota je vaše znanje, vaša izobrazba, vaš sloves, da ste dobre in izobražene gospodinje! Zato sezite še po zadnjih izvodih letošnjega izbornega »Gospodinjskega koledarja«, katera ga še nima. Da vam omogočimo nakup, smo za te izvode znižali ceno na 6 Din, s poštino na 7 Din. Pošljite v znamkah naprej na Tiskarno sv. Cirila v Mariboru.

Mariborski svinjski sejem dne 18. III. 1932. Pripeljanih je bilo 135 svinj, cene so bile sledeče: Mladi prašiči 7—9 tednov stari 80 do 120 Din, 3—4 mesece stari 130 do 250 Din, 5—7 mesecev stari 300 do 380 Din, 8—10 mesecev stari 400 do 500 Din, 1 leto stari 700 do 900 Din, 1 kg žive teže 5 do 6.50 Din, 1 kg mrtve teže 7 do 8 Din. Prodanih je bilo 62 svinj.

*

Št. Janž na Dravskem polju. Prosvetno društvo je na zadnji odborovi seji sklenilo, da se igra, ki je bila pripravljena za velikonočni ponedeljek, preloži na Belo nedeljo. Vabimo tudi sosedna društva, zlasti fantovske krožke, da se te predstave udeležijo, ker bode nekaj svojevrstnega. S tem se preklicuje napoved v zadnji številki »Slovenskega Gospodarja«, na 1. strani.

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnji fantovski odsek Prosvetnega društva vprizori na velikonočni ponedeljek, popoldne po večernicah, v Društvenem domu petdejsko čarob-

no burko »Repoštev«. Tokrat bodo tudi lahko prišli na svoj račun tisti, kateri bi se radi prav pošteno nasmejali. V igri nastopijo poleg drugih tudi trije popotni rokodelci. In prav prijetno bodo zagledati prizore, ko bodo morali vsi trije ... kaj — to pa naj pride vsak sam pogledat. Zato kliče vsem domačinom, kakor tudi sosedem fantovski odsek: na svidenje! Ne bo vam žal! Vstopnina znižana! — Bog živi!

Velika Nedelja. Na velikonočni ponedeljek vprizori tukajšnje Prosvetno društvo nad vse zanimivo igro »Divji lovec« od Finžgarja. Ker je pričakovati obilnega obiska, je dobro, da si nabavite vstopnice že poprej v kaplaniji. Pridite!

Sv. Boženk v Slov. gor. Mnogo podučnega, lepega in zabavnega nam pripravlja naša mladina pod okriljem Kat. prosv. društva. Na velikonočni ponedeljek popoldan ob 3. uri bo namreč vprizorilo tokrat na novem odru zanimivo tridejansko Rodoljub iz Amerike ter končno še komičen prizor »Kmet in fotografe«. Obenem bo društvo s to prireditvijo obhajalo 25letnico svojega obstoja. Pridite od blizu in daleč!

Sv. Križ pri Ljutomeru. Bralno društvo pri Sv. Križu pri Ljutomeru ponovi na velikonočni ponedeljek igro »Revček Andrejček«. — Pridite!

Kapela pri Slatini-Radencih. Na velikonočni ponedeljek dne 28. t. m. ob 5. uri popoldne priredi kapelsko katoliško prosvetno društvo v restavracijski dvorani pri g. Maršehu v Radencih poučno in času primerno gledališko predstavo »Stari in mladi«. Vsi prijatelji poštene zabave so prijazno povabljeni, da se te prireditve udeležijo!

Sv. Vid na Planini. Dekliška zveza priredi na velikonočni ponedeljek ob treh popoldne v društveni dvorani materinski dan v proslavo naših dobrih, krščanskih mamic. Pridite v obilnem številu!

*

Zadnji trenutki znamenitih volunov.

Član francoskega najvišjega sodišča g. P. Bouchardou je napisal nekaj za-

Pilštajncani nanj kot na enega glavnih krivcev, ki je zvalil s svojim jezikom toliko mož ter fantov pod gosposki meč smrti. S preobitno »pijačo« je bilo po šentpeterski bitki pri kraju, sam Bog, še sta bila suhi kruh in streha na noč. Vest o Eminem povratku je sprejel Andrej s polnim overjenjem v preobrat svoje žalostne usode. Se ga je napil pri Pištelaku že koj drugo predpoldne, ko je bil zvedel zjutraj, da je Ema zopet doma. Nobene pridige še ni bil poslušal tako verno, kakor povest Teharčanov o trinoški celjski sodbi nad ujetimi puntarji in o slučajni najdbi kmečke junakinje ob cesti v ranah in v nezavesti. Štorklanja s prosjaško palico, ponočnega prezebanja po parmah in dnevne žeje je bilo za Andreja konec. Kdo bi bil zameril napol slepemu starcu ukanje pri belem dnevu!

Ema je vzela v lastne roke trško krčmo ter posest v okolici. Postala je znana doma in daleč naokrog kot iz groba vstala junakinja.

Siromak Andrej je že poskrbel, da se je govorilo ob shodih pri vseh številnih pilštajnskih

podružnicah o njegovi darežljivi gospodarici — kapitanski Emi.

Šmihelska nedelja leta 1573 je bila za pilštajnski trg velikanski tabor slovenskih in hrvaških kmečkih vernikov obojega spola.

Hrvati onstran Sotle se niso mogli načuditi, ker se ni znašal nikdo od gospode nad podložniki iz območja obsotelskih štajerskih graščin. Glavnih in vodilnih hrvaških borcev za staro pravdo niso le pobili, pobesili ter jih žive spekli in sežigali na grmadah, celo njih žene, деца in sorodniki so postali ne le sužnji pobesnele gospode, da — počasni mučeniki, katere so trpinčili čisto po nedolžnem. Zagorski seljaki so bili enoglasnega mnenja: turško robstvo ni in ne more biti gorje od grajskega! In vendar je Turčin mohamedan, ki je naščuvan po svoji veri na morijo in trpinčen; graščak pa celo — kristjan!

Štajerski romarji so pojasnjevali Hrvatom, da spadajo gradovi ob obmejni Sotli pod škofovsko oblast. Posestniki krški škofje kažejo razumevanje za kmečke težnje. Baš radi tega, ker ne trpijo cerkveni dostojanstveniki odiranja in

Najstarejša podoba Matere božje.

Iz Aten poročajo, da je neki grški menih v skoraj že razpadlem samostanu pri Trapezuntu našel veliko količino kršč. ostankov, ki imajo veliko zgodovinsko in znanstveno vrednost. Ti ostanki so bili v tem samostanu zakopani že v I. stol. po Kristusu. Med njimi se nahaja podoba Matere božje, ki zanjo trdijo strokovnjaki, da je izvirno delo evangelista Luke.

Razsodnosti manjka.

Bivši predsednik Zedinjenih držav Severne Amerike Calvin Coolidge je v nekem časniku spisal članek, v ka-

nimivih spominov na zadnje trenutke nekaterih znamenitih vohunov.

O vohunki Mato Hari pripoveduje:

Ko so Mato Hari dne 15. oktobra leta 1917 zjutraj zbudili in ji povedali, da prihaja njena zadnja ura, je od strahu kar okamenela in ni bila prav nič več podobna nekdanji najslavnejši plesalki sveta. V ječi Saint Lazare se je silno postarala in v zaporu se je izgubila z njenega obraza zadnja sled njene nekdanje lepote. Pri misli na smrt je globoko vzdihnila in skrila svojo glavo v roke — videti je bilo, da ji je silno težko in tesno. Nenadoma pa je bila vsa spremenjena: začela se je smehljati in na smeh se je držala do svojega konca. Vstala je in se začela oblačiti; okoli klobuka si je ovila dolg, bel pajčolan, na roke pa si je nataknila dolge rokavice.

Stopnice stare jetnišnice je kar po 2 preskakovala. Na dvorišču jo je čakal voz z zastrtimi okni. Samo en korak in bila je v vozu. Ko je izstopila iz voza, ki so ga spremljali dragonci z golimi sabljami, se je kar zibala na morišče. Preko luž in mlak je skakljala kot prava plesalka. Nato so jo privezali h kolu, ona pa se je z rahlim mahljajem roke zahvalila duhovniku in sestri strežnici in svojemu zagovorniku.

Ta prizor je silno vplival na vojake-strelce. Zadelo jo je le ena krogla v srce, druge pa so šle v zid. — Bila je mrtva na mestu...

Neka druga vohunka, priprosta in siromašna delavka, je morala na morišče dne 10. januarja leta 1917. Ko so jo privezali, je rekla: »Prosim Francijo odpuščanja — vive la France!«

Na svoj način pa se je obnašal Pavel Bolo, znan tudi pod imenom Bolo-paša. Ta je bil silno razdražljiv in duhovnik ga je moral večkrat opomniti, da prihaja njegova zadnja ura. Pritoževal se je zlasti, zakaj ni navzoč njegov odvjetnik, potem pa se je preoblekel v svečano večerno obleko in si položil na srce svilen robec, ki naj bi ga nacejenega z

njegovo srčno krvjo izročili po njegovi smrti neki osebi. Ko pa je stopil v voz, je zamižal, kakor da hoče do svojega zadnjega trenutka igrati človeka, ki mu vse skupaj ni nič več mar.

Njegovo izdajstvo pa je vzbudilo po vsej Franciji in zlasti med vojaštvom tako ogorčenje, da so vojaki sklenili, da ne bodo streljali v srce, ampak v glavo. Zato je tudi robec ostal brez krvi...

*

Maribor. 70letnico svojega rojstva obhaja na velikonočni ponedeljek v ožjem rodbinskem krogu gospa Marija Vacac, splošno znana kot Amerikanka gospa Bauman. Po vsem slovenskem štajerju znana dobrotvorka in pomočnica je imela vedno odprte roke za trpeče, za one, ki živijo v pomanjkanju, za siromake in trpine. Na Ptujskem polju in v slovenjebistriškem okraju je bila krstna in birmaska botra nešteti, ki so danes že stare mamice in je po svojem povratku iz Amerike vezala birmo tudi njihovim otrokom. Za časa svojega 20-letnega bivanja v Čikagu je podpirala mnoge naše rojake, ki se je še vedno hvaležno spominjajo. Bela smrt ji je tam ugrabila sina edince in moža in se je nato vrnila sama v domovino ter se naselila v Mariboru. Tu je podpirala dijake in je bila po prevratu prav posebno naklenjena beguncem. Ljubi Bog naj bi jo nam ohranil še mnogo let!

DEKLE, NE LE PUŠELJC,

če hočeš, da bo fant ostal pri vojaki pošten, kupi mu knjigo

»Moja tovariš«,

nabožna knjiga za fante vojake. Cena 16 Din, z zlato obrezo 20 D. Zastonj dobiš poleg knjige

»Domoljubni pevec«,

Pošlji naročilo Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

terem pravi, da ne povzroča sedanjega slabega gospodarskega položaja nič drugega kot pomanjkanje razsodnosti. Naš narodni bančni sistem je dovolj trden, da bi se lahko vzdržal tudi v teh časih, a vendar poka in sicer samo zato, ker ljudstvo jemlje iz bank denar in ga spravlja doma. Kdor to dela, pravi Coolidge, škoduje samemu sebi in tudi drugim, kajti če bo vsakdo potegnil ves svoj denar iz prometa, mora slediti splošen bankrot.

Brezbriznost škoduje.

»Gospoda«, je rekel hlapec gospodarju, »na naši strohi manjka opaka. Naročite krovcu, naj vstavi drugo!«

zatiranja kmečke raje, se menjavajo tako pogostoma najemniki škofove posesti. Za zadnji upor se ni zmenil niti eden od škofovih zaupnikov. Nobeden ni hitel z orožjem nad puntarje in ljudi po nesrečni bitki pri Št. Petru ni navil tlačanskega ali desetinskega vijaka. Najemnik gleda, da le količkaj iztisne iz grunta ter gozdov dolžno najemnino, škof sam zahaja le redkokdaj v obsojenske kraje, usoda kmeta tod še ni prehuda. Če že ne šeta tlačan po izobilju, vsaj glede osebnosti svobode ni vkovan v grajske verige.

Po glavni službi božji in po izmenjavi mnenj o položaju po zatrtim puntom tostran in onstran Sotle so navalili štajerski in posebno še zagorski romarji na Pištelakovo gostilno. Vsakdo se je potrudil, da bi videl vsaj od daleč junaško nvesto kapitana, ki je bil duša vstaje in je prelil zanj mučeniško kri. V celi kmečki pobuni pa se je našla le ena, kapitana Pavla vredna zaročenka — pištajnska Ema. Ni mu stala le ob strani v veri ter prepričanju na zmago stare pravde, borila se je z mečem v roki za seljaško svobodo in je bila bičana za odrešenje iz grajskega

jarma. Zagorci so pozdravljali Emo liki boginjo. V posebno čast in odlikovanje si je štel oni zagorski kumek, kateremu je stisnil dekliški angel roko, ga lepo pogledal ali celo prijazno nagovoril.

Šmihelsko nedeljo leta 1573 so praznovali na Pilštajnu pozno v noč v znamenju najožje bratske vzajemnosti med Slovenci in Hrvti. Prvi so tolažili, drugi so bili na romanju potolaženi in so se vračali na svoje več nego skromne domove v zavesti, da bo posinila tudi njim vsaj zora znosti, če že ne svobode!

Stari Andrej je bil na večer šmihelske nedelje tako ganjen od te božje kapljice, da je jokal, pa zopet ga je nekaj pičilo, da se je kregal na sredi trga sam s seboj in robantil v noč, da je zmagala stara pravda po njegovih načrtih in napovedih.

Kaj pa kovačnice in orožarne ob Bistrici v Lesični? Po Pavlovem odhodu na punt za kmečko svobodo je samevala glede industrije Lesična precej časa. Odšli in razkropili so se vsi pomoč-

Št. Peter pri Mariboru. Tukaj se je zaključila nabiralna akcija za občinske siromake in take, ki so potrebni pomoči in podpore. Nabralo se je precejšnje količino različnih življenjskih potrebščin, pa tudi nekaj denarja. Gospod župnik je s prižnice izrekel zahvalo vsem, ki so kaj prispevali. Našli so se pa tudi takšni dobrotniki, ki so nabiralca kar hitro odpravili, češ, da ni nikogar doma, čeravno so pri topli peči sedeli. Kdor nima srca ter ljubezni do trpečega in potrebnega, ta pač tudi sam ne bo nikdar prave sreče in veselja užival. — Nedeljskega »Slovenca« se dobi tukaj vsako nedeljo po rani in pozni službi božji pred cerkvijo. Šentpeterčani pridno segajo po edinem katoliškem dnevniku v Jugoslaviji. — Zastopstvo posmrtninskega zavarovanja »Karitas« je prevzel za tukašnjo župnijo g. Krepek Anton. Kdor želi sebe ali svoje zavarovati, se naj oglasi pri imenovanem. »Karitas« je eno najboljših in najzanesljivejših posmrtninskih zavarovanj. — Sklep gospodinjstke nadaljevalne šole se je izvršil prav slovesno in domače prijetno. Gojenke so pokazale, da so se mnogo lepega in za gospodinjstvo potrebnega naučile. Da bi le vse tudi ohranile in tudi doma tako ravnale. Sklepa se je udeležil tudi g. sreski načelnik in sreski šolski nadzornik in še več povabljenih gostov. — Blizu se Velika noč in začetek spomladi, a je še vse kot v najhujšem zimskem času. Pa imamo upanje, da bo za Vel. noč tudi sneg in zima zgubila svojo moč.

Sv. Peter pri Mariboru. Sporočamo pretužno vest, da smo dne 5. t. m. pokopali ob veliki udeležbi občinstva in prijateljev ter sorodnikov blago ženo in spoštovano gostilničarko g. Heleno Klotnikovo. Rajnica zapušča žalostnega soproga Martina in dvoje nepreškrbljenih otrok. Komaj je dopolnila 42. leto, jo je pokosila neizprosna smrt ter jo iztrgala žalostni družini. Ko so na dan pogreba pred odhodom odpeli domači pevci pod vodstvom g. organista znano »Nad zvezdami«, to je bilo solzi! Vsem navzočim se je smilila globoko prizadeta družina. G. župnik Tkavc je ob odprtem grobu med številnimi venci, med katerimi je bil zlasti od gostilničarske zadrage še posebno lep, omenjal vrline pokojnice ter zlasti povdarjal, da »kdo pač na tem svetu naj na to-

mešča matere. Rajnica je bila pri svoji do-
broti zvesta gestu, da naj desnica ne zna, kaj
levica da. Zaorej spavaj sladko spanje, do-
kter se ne vidimo na boljšem svetu. Preosta-
lim pa naše sožalje!

Ruše. Čas za naročilo Mohorjevič knjig gre
h koncu. Rušani, le pridno segajte po knjigah,
da vam ne bo pozneje žal, zakaj jih niste na-
ročili. Samo 20 dinarjev daš in dobiš prihod-
nje leto šest krasnih knjig. — Pred kratkim
se je poročila gñ. Vida Glaser, hčerka lesne-
ga trgovca v Rušah, z g. dr. Jankom Orož-
nom, podpravnateljem prve hrvaške štedionice,
podružnice v Mariboru. Bilo srečno! —
Umrli pa so: gospa Marija Fajhter, posestni-
ca na Bezeni, gospa Marija Jaušnik, mlada
mat, in g. Ivan Šarh. Naj počivajo v miru!
— Naše prosvetno društvo priredi na belo ne-
deljo dne 3. aprila Gogoljevo »Zenitev«. Pri-
dite! — Društvena knjižnica vam je vedno na
razpologo. Nudi vam mnogo lepših in tudi no-
vih knjig. — Društvo je tudi imelo pred krat-
kim dobro uspeli občni zbor. Izvoljen je bil
iznova stari odbor s predsednikom g. duhov-
nim svetnikom Pšunderjem na čelu.

Sv. Božen v Slov. gor. Kar tri sveže go-
milje je napravil naš grobar na tukajšnjem
mirovdvoru. To pot je pokrtil zemeljske ostan-
ke dveh starih očancev in sicer v Gomilah
umrlega Lovrenca Kramberger, ki je odšel k
večnemu počitku po 60letnem bivanju v tej
solzni dolini, in Jožefa Krajnc, po domačem
Ančinega Zepa v Bišu, ki je v miru v Gospo-
du zatihnil obli v lepi starosti 80 let. Njuno
znatno svojstvo je bilo, da sta bila pridna,
marljiva gospodarja, krščanskega značaja,
zlasti prijatelja molitve, ki ju je posebno
tolažila v križih in trpljenju zadnje dni. Naj
v miru počivata! — Pa tudi v vrste mlajših
je prvi teden tega meseca segla bela žena in
si izbrala še prav mlado žrtev, namreč Bar-
biko Mohorč, solarico iz Trnovske vasi.
Smrt jo je rešila dolgega in mučnega trplje-
nja, ki pa ga je mala mučenica junaksko pre-
našala. Nesena od beloočanih deklet in
spremljana od součencev na zadnjem potu,
ki so v znak spomina na svoje tovarišice po-
ložili na grob prav lepi venec z napisom:
»Zadnji pozdrav od svojih součencev!«, je
dala s tem povod ganljivemu slovesu od sv.

Kje kupujejo naši naročniki?

V trgovinah, ki so tukaj navedene: V teh trgo-
vinah je dobro in poceni blago. Vsakdo, ki kupi
vsaj za 100 Din blaga v gotovini, dobi brezplačno
Gospodarski ali Gospodinjski žepni koledar.

Te trgovine so:

V Mariboru:

Penič Mira, trgovina, Vetrinjska ul. 9
Tekstilni bazar, Vetrinjska ulica 17

Sv. Jarij ob Ščavnici:

Perger Tomaž, trgovec.

V Ormožu

H. Jurkovič, trgovina.

V Celju

Davorin Golob, modna in manufaktura-
na trgovina, Narodni dom

Ljubno v Sav. dolini:

Jakob Sem, trgovec

Pod tem zaglavjem bomo objavljali te in druge
trgovine, ki se bodo še prijavile. Ta objava je
za trgovce, ki odvažajo vsaj 10 komadov ko-
ledarja, brezplačno. Trgovci, pišite takoj Ti-
skarni sv. Cirila v Mariboru.

jih lastnih bratov in sestrice in celokupne
šolske mladine. Vsi ji želimo, naj ji zdaj Je-
zušek ohrane vse bridke solze z oči! — Kot
povsod, tako je tudi pri nas pretekli teden
nasipalo snega kar na deželo. Kmet se s stra-
hom vprašuje, kdaj se bo začelo že nujno
spomladansko delo. Ubogi škorci! Kako jih
je letos varalo! Namesto v toplo spomlad, pa
so došli v tako hudo zimo in se v snežne za-
mete. Bog daj kmalu toplejše dni! — Prego-
vor pravi: Star denar in stari prijatelj so
največ vredni, isto je tudi v trgovini. Opo-
zarjamo bližnjo in daljno okolico na solidno
trgovino g. Čuček Jakoba, ki je še posebno
za letošnji velikonočni čas znižala cene v
manufakturi, speceriji in v železnini. Prepri-
čajte se sami o veliki izbiri in naravnost ču-
dovito nizkih cenah. Nekaj drugih novic pa
prihodnjič.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Ker žalostnih
novic nikdo ne mara, vam bomo nekaj zares
veselega poročali. Naša župnija je posejana z
majhnimi brički, raz katerih se vidijo lepe
kapelice, kakor bi se pasle bele ovčice. V cel-
župniji je 15 kapel, 1 vedrilni križ z letnico
1510 in nekaj kužnih znamenj. Da so bile ne-
katere kapele oropane v vojnem času zvonov,
je mnogim ostalo v žalostnem spominu. Ali
pregovor pravi: Za žalostjo veselje pride. Ta-
ko so nekateri darovali za zvon za eno za-
verskih kapel. Kljub denarni krizi se je na-
bralo prispevkov za težek zvon. Ker je bila
za ta zvon odločena kapela postavljena že
pred letom 1533, so takrat v zemljo položili
slab temeljni kamen, tako da sedaj ni mogla
občinska komisija občine Čermlešek dovoliti
kljub dobri volji zidanje zvonika. Ah, hvala
Bogu, našla sta se daleč nam znana dobrot-
nika v osebi g. Jožefa Kocbek in njegovega
sina, ki bosta dala na prostem postaviti moč-
no zgrajeni zvonik. Cela župnija med seboj
tekmuje, da se kar najlepše proslavi dan bla-
goslovitve zvona.

Črešnjevci pri Slov. Bistrici. V grob je le-
gel eden najuglednejših krščanskih mož naše
župnije g. Franc Jurčič, posestnik v Črešnjev-
cu. Dolgaletna bolezen kot posledica vojne ga
je v najboljših letih iztrgala iz naše sredine.
Dokler je bil zdrav, se je rad udeleževal v
naših katoliških organizacijah. Bil je tudi več
let občinski odbornik občine Črešnjevci. Veli-
časten je bil njegov spreved od hiše žalosti
do njegovega doma na pokopališču. Na pragu
njegove hiše se je od njega poslovil v vznese-
nih besedah njegov prijatelj Ludovik Pučnik,
v cerkvi pa vlč. g. župnik Alojzij Zamuda.
Pevski zbor Prosvetnega društva mu je kot
svojemu članu in dobrotniku zapel na domu
in ob odprtem grobu pretrpetljive žalostinke.
Naročnikom »Slovenskega gospodarja« ga kot
zvestega naročnika in prijatelja priporočamo
v blag spomin! V miru počivaj, dragi France,
in prosí Boga, da tudi mi pridemo kot ti v
svetlobo večne luči!

Šmarino pri Slovenjgradu. Gospodarska
kriza je v polnem teku. Na sejmu v Slovenj-
gradu so se prodajali volli po 3 do 4 Din/kg,
teleta po 5 Din. Prašiči so po 8 Din. Jajca po
40 par. Davki so še enaki višini, v prodaj-

niki in delavci domačini. Nekateri so se bali
morebitne zmage pijane kmečke osvele, drugi so
se bili udeležili vstaje in so padli kot najbolj raz-
boriti bojevniki na obsotelski ravni pri Št. Petru.

Lesičke kovačnice so bile za dolgo dobo let v
zakupu celjskih grofov. Njih vrhovni gospodar
je bil celjski okrožni poveljnik Schrattenbach.
Ko je zvedel, kako mu je bil zaigral Pavel Šterc,
je sklenil, da bo ubral za prihodnost glede moj-
strov, pomočnikov in strokovnih delavcev povse
drugačne strune. Vsi so mu svetovali, naj pošlje
v tako važen obrat popolnoma tuje ljudi, ki bodo
tamošnjim domačinom tujci po jeziku. Ako kmet
ne bo razumel kovača in ta ne njega, bosta nave-
zana drug na drugega le glede neobhodno potreb-
nega, spoprijateljila se pa ne bosta. Iz tega raz-
loga so priromali lepega dne v Lesično trije trdo
nemški delovodje in nad 20 ključavničarjev ter
kovačev tudi Nemcev. Delovodje so bili bratje
Štadler, izborni orožarji, in bivajo še danes nji-
hovi potomci v okolici Št. Petra pod Sv. gorami.
Nobeden od novodošlih ni bil luteran. Že prvo
nedeljo po prihodu so bili vsi pri službi božji v

pobožni molitvi in za vse vprav vzglednega ob-
našanja. Z vsemi domačini so bili prijazni, po-
strežljivi in so popravljali kmečko gospodarsko
orodje izven delavnih ur. Delo v kovačnici je iz-
redno oživelo. Celjska gospoda je prihajala z ve-
dno novimi ter večjimi naročili, da bi napolnila
skladišča orožja, ki je moralo biti pripravljeno
za odbijanje neprestanih turških manjših in
večjih navalov in roparskih vpadov.

Z nastavitvijo Nemcev v Lesični je imel
Schrattenbach toliko prav, da res niso sklepali
pobratimij s Pilštajnčani. Bili so bolj ponosni. Če
se je kateri zmočil v kako trško krčmo, je sedel
ter pil sam zase. Nemec je ostal tujec in to je bilo
po volji celjski gospodi.

Ko je odrinil kapitan Pavel Šterc 3. februarja
iz Lesične na vojni pohod, ga je spremljalo pet
dobro oboroženih Pilštajnčanov na konjih. Peto-
rica je tvorila kapitanovo osebno stražo. Od teli
spremljevalcev so padli štirje pri Št. Petru, ujet
je bil kapitanov trobentač Matija Toplišček iz Do-
bležič.

(Dalje prihodnjič.)

Gospodar pa je me-
nil: »Kaj se! Ena ope-
ka več ali manj, to ne
bo nič škodovalo.«

Ščasoma pa je le res
škodovalo. Veter je pi-
hal v luknjo na strehi
ter je dvigal opeko za
opeko. Pri odprtini je
deževalo in snežilo pod
streho, tako da je tam
začelo tramovje gniti.
Zdaj pa je moral priti
tesar.

»Slabo je«, je rekel,
»poprava bo precej sta-
la, ker moramo izme-
njati dva trama.«

Ko je manjkala prva
opeka, bi bila dva di-
narja dovolj. Pomnite:
brezbrižnost škoduje!

Inserirajte!